

# РЕШЕНИЕ

№ 130

гр. Благоевград, 30.07.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, СЕДМИ СЪСТАВ**, в закрито заседание на тридесети юли през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Гюлфие Яхова

като разгледа докладваното от Гюлфие Яхова Търговско дело № 20251200900182 по описа за 2025 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 25 ЗТРРЮЛНЦ във връзка с Глава 21 ГПК.

Образувано е по жалба на К. С. Т., избран за Председател на Сдружение с нестопанска цел „ОМО И“ срещу Отказ № 20250714102819/16.07.2025г. на Агенция по вписванията.

В жалбата се сочи, че атакуваният отказ е незаконосъобразен. Излагат се съображения за това, че подаденото заявление и приложените към него документи са съобразени с изискванията на закона и устава на Сдружението, чиято регистрация се иска. Твърди се, че за регистрация на Сдружението е използван устав и учредителен протокол на вече вписано сдружение с нестопанска цел в обществена полза – Сдружение "БФГДЛ". Променени са единствено целите на сдружението, средствата за постигането им и стопанската дейност. Въпреки това е отказана регистрация на Сдружение с нестопанска цел „ОМО И“, като отказът според жалбоподателя е политически, а не поради констатираните от длъжностното лице по регистрация несъществуващи нередовности.

Прави се искане за отмяна на обжалвания отказ, като се постанови ответната агенция да извърши заявеното вписване. Претендират се

направените разноси в производството.

Агенция по вписванията оспорва жалбата и претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение, чрез писмен отговор, който представя.

Настоящата съдебна инстанция намира, че жалбата е редовна и допустима, поради което подлежи на разглеждане по същество.

След като се запозна с материалите по преписката на Агенция по вписванията, съдът намира, че не следва да отменя атакувания отказ, предвид следните съображения:

Със заявление образец А15 рег. № 20250714102819/14.07.2025г. е направено искане за първоначална регистрация на Сдружение с нестопанска цел „ОМО И“. Към заявлението са представени изискуемите се по закон документи, както следва: декларация по чл. 13, ал. 4 от Закона за търговския регистър, подписана от К. С. Т., съгласие и образец от подписа на К. С. Т., протокол от учредително събрание на Сдружение с нестопанска цел „ОМОИ“ от дата 27.04.2025г., списък на учредителите, Устав на Сдружение с нестопанска цел „ОМО И“ и квитанция за платена такса за регистрация.

По така подаденото заявление длъжностното лице по регистрацията е постановило обжалвания отказ № 20250714102819/16.07.2025г. В мотивите на акта е прието, че при посочване на предмета на дейност на сдружението е налице неопределеност и неяснота. Посочено е, че е налице нередовност, доколкото подписите на председателя и протоколчика на събранието са положени на отделен лист, а не под самия текст на документа. Същото е прието и за Устава. Като нередовност е прието и това, че като орган на сдружението е приет председателя на Управителния съвет, а по закон такъв е Общото събрание.

Съдът, след като се запозна с доводите в жалбата и с материалите по дело, намира, че постановеният отказ следва да бъде потвърден. В тази връзка следва да се посочи, че в Тълкувателно решение № 6/15.01.2019г. на ВКС по т. д. № 6/2017 г., задължително за съдилищата на основание чл. 130, ал. 2 ЗСВ, ограниченията относно обхвата на дейността на въззивния съд, предвидени в чл. 269, изр. второ от ГПК, регламентиращ т. нар. „ограничен въззив“, не се прилагат в производството по частна жалба, т. е. частното производство е регламентирано като пълен въззив, при който съдът не е ограничен от оплакванията в жалбата и служебно проверява всички правно релевантни

факти, сам преценява доказателствата, събрани пред Агенция по вписванията, тези представени с частната жалба и отговора, както и събраните от него, въз основа на което разрешава въпросите, включени в предмета на производството.

При съобразяване на посоченото решение и разпоредбата на чл. 25, ал. 4 ЗТРРЮЛНЦ, според която производството по обжалване на отказа на длъжностното лице по регистрацията се развива по реда на глава двадесет и първа „Обжалване на определенията“ от ГПК, съдът служебно извършва преценка за наличието на предпоставките за вписването на заявените обстоятелствата, без да е ограничен от основанията за постановения отказ.

Настоящата съдебна инстанция констатира, че са налице основания за отказ на заявените за вписване обстоятелства. Подаденото Заявление за вписване на обстоятелства относно сдружение А 15 изхожда от оправомощено лице, като към същото са приложени всички изискуеми се по закон документи. Последните обаче не установяват съществуване на заявеното за вписване обстоятелство и съответствието му със закона.

Със заявление за вписване на обстоятелства относно сдружение е представен протокол от учредително събрание, проведено на 27.04.2025г. г. в гр. С., подписан от седем учредители – К. Т., К. К., ДИ., И.М., Б.Ф., М.К. и А.А.. В самия протокол на учредителното събрание обаче не е посочен час и точно място на провеждането му. Посочено е единствено гр. С., но това е твърде общо, като не е посочена конкретизация на точно място на провеждането му. Посочването на точни място и час на провеждане на учредителното събрание е абсолютно необходимо с оглед на преценка за наличие на едновременно изразена воля на всичките седем учредители, съгласно изискванията на чл. 19 ЗЮЛНЦ. Ето защо след като представеният със заявлението протокол от учредителното събрание не доказва валидно учредяване на сдружението, това е достатъчно и самостоятелно основание, за да се откаже исканото вписване.

На второ място съдът констатира, че представеният към заявлението Устав не отговаря на изискванията на чл. 20, т. 10 ЗЮЛНЦ. Съгласно посочената разпоредба уставът следва да съдържа правилата относно възникването и прекратяването на членството, както и реда за уреждане на имуществените отношения при прекратяване на членството. В Устава е

записано, че членството се прекратява с изключването на член на сдружението – чл. 11 ал. 4, т.3. Липсват обаче разписани правила по какъв начин следва да се уреждат имуществените отношения с изключените членове, вкл. и при прекратяване на членството при останалите основания – смърт, поставяне под запрещение и др.

Налице е и друга неяснота относно приемането на нови членове. В чл. 10, ал. 1 от Устава е посочено, че приемането на членове на Сдружението става с писмена молба до Управителния съвет. Същевременно обаче в ал. 3 е посочено, че членовете на сдружението се приемат въз основа на решение на Общото събрание. Т.е при така формулираните разпоредби не става ясно кой е органът, осъществяващ правомощия по приемане на нови членове – Общото събрание или Управителния съвет.

На следващо място е налице и друго съществено нарушение. Протоколът от Учредителното събрание, както и Устава са подписани от председател и протоколчик на събранието, респ. от учредителите на отделна страница, а не под самия текст на събранието, респ. на разпоредбите на Устава. Това поставя под съмнение въпроса дали подписите към съответните документи са част от тях, както и кога са положени.

На следващо място в списъка на учредителите на сдружението е добавен седми учредител – А.А., като имената му са изписани на ръка, без надлежно удостоверяване на авторството на извършената добавка. На другите шестима учредители, имената са изписани с печатни букви. При така представения протокол не става ясно кой е извършил съответното добавяне на седмия учредител и кога.

На следващо място е налице неяснота относно обема на представителната власт на председателя на Управителния съвет. В протокола от учредителното събрание на сдружението от дата 27.04.2025г. не е изрично определен обемът на представителната власт на избрания председател, така както изисква разпоредбата на чл. 31, т. 1 ЗЮЛНЦ.

Обстоятелството, че Агенция по вписванията е вписала друго сдружение с идентично съдържание на устав и учредителен протокол е ирелевантно и няма отношение към законосъобразността на атакувания отказ.

Предвид на изложените по-горе мотиви подадената жалба се явява неоснователна, поради което отказът на Агенция по вписванията следва да

бъде потвърден, тъй като са налице множество съществени нарушения на нормативните изисквания.

Що се отнася до поисканите от Агенцията по вписвания разноси, съдът намира, че не следва да присъжда такива. Съгласно нормата на чл. 25, ал 6 от ЗТРРЮЛНЦ съдът присъжда разноси на страните по реда на ГПК. С това законодателно разрешение не е внесена промяна в охранителния характер на настоящото производство, поради което не може да се приеме, че Агенцията по вписванията е страна по него. Според чл. 541 ГПК разноските по охранителните производства винаги са за сметка на молителя.

Воден от горното, съдът

## **РЕШИ:**

**ПОТВЪРЖДАВА** Отказ № 20250714102819/16.07.2025г. на Агенция по вписванията да впише в регистъра за юридическите лица с нестопанска цел на Сдружение с нестопанска цел „ОМО И“

Решението подлежи на обжалване в 7-дневен срок от съобщаването му на жалбоподателя и на Агенция по вписванията, пред Апелативен съд София.

**Съдия при Окръжен съд – Благоевград:** \_\_\_\_\_